Број: С1 3 У 031102 20 Увп
Сарајево, 14.01.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у апелационом управном вијећу састављеном од судија Весне Трифуновић, предсједнице вијећа, Срете Црњака и Динке Бешлагић-Човрк, чланова вијећа, уз судјеловање записничарке Мирсаде Лучкин, у управном спору тужитеља „Мркоњићпутеви" доо, Мркоњић Град, којег заступају пуномоћници Бранислав Косић и Сањин Косић, адвокати из Бање Луке, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-530-5/18 од 28.9.2018. године, туженог Уреда за разматрање жалби БиХ, уз учешће заинтересованог лица ЈП „Путеви Републике Српске" доо Бања Лука, у управној ствари јавних набавки, одлучујући о захтјеву тужитеља за преиспитивање судске одлуке – пресуде вијећа за управне спорове Суда Босне и Херцеговине, број: С1 3 У 031102 19 У од 07.07.2020. године, у нејавној сједници одржаној дана 14.01.2021. године, донио је сљедећу

П Р Е С У Д У

Захтјев за преиспитивање судске одлуке се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом вијећа за управне спорове, број и датум наведени у уводу, одбијена је тужитељева тужба поднесена против рјешења туженог броја и датума као у уводу, којим је одбијена као неоснована жалба тужитеља изјављена против одлуке о поништењу поступка јавне набавке - извођења радова и одржавања и заштите магистралних и регионалних путева и објеката на путевима у Републици Српској на период од 2016 -2020. године, уговорног органа ЈП Путеви Републике Српске доо Бања Лука, број: 01-345-Уп-58/17 од 24.03.2017. године.

Против наведене пресуде вијећа за управне спорове овог суда тужитељ је благовремено поднио захтјев за преиспитивање судске одлуке (у даљњем тексту захтјев), због повреде Закона о јавним набавкама.

У образложењу захтјева истиче да у конкретном случају нису били испуњени законски услови за поништење поступка јавне набавке из члана 69.

став 2. тачка д) Закона о јавним набавкама, на који се уговорни орган, како наводи, погрешно позива. Истиче да је уговорни орган поништио поступак јавне набавке из разлога што је понуђена цијена тужитеља за Лот 3 већа за цца 8,65 %, те да према његовом мишљењу, понуђена цијена није једини ни одлучујући параметар код ове врсте јавне набавке нити се уговорни орган могао позвати на одредбу члана 69. став 2. тачка д) Закона о јавним набавкама. Истиче да је уговорни орган донио и усвојио план пословања за период 2016. до 2018., док предмет јавне набавке обухвата период 2016. до 2020. године. Такође наводи да је уговорни орган утврдио правила за реализацију оквирног споразума на основу којих је одређена максимална вриједност његове реализације тако да понуђена цијена није искључиво релевантна за његову реализацију нити се из тога разлога може поништити поступак јавне набавке без претходне оцјене пристиглих понуда у складу са чланом 65. Закона о јавним набавкама.

У одговору на захтјев тужени орган и заинтересовано лице ЈП „Путеви Републике Српске" д.о.о. Бања Лука су предложили да се исти одбије као неоснован.

Захтјев није основан.

Из стања у спису произилази да је вијеће за управне спорове поступило у складу са законом када је одбило тужбу тужитеља поднесену против оспореног рјешења, те је за своју одлуку, супротно наводима из захтјева, дало јасне и потпуне разлоге, које и ово вијеће прихвата као правилне и на закону засноване.

Наиме, из пресуде овог суда, број: С1 3 У 025619 17 У од 05.09.2018. године, која је претходила овом управном спору, произилази да је уговорни орган у конкретном случају обавезан поништити поступак јавне набавке, у случају да ниједна од пристиглих понуда није прихватљива. Поступајући по упутама датим у тој пресуди, тужени орган је коначним управним актом, правилно оцијенио да је уговорни орган правилно донио Одлуку о поништењу поступка јавне набавке, примјеном одредбе члана 69. став став 2. тачка д) Закона о јавним набавкама, имајући у виду да је понуда овог понуђача била једина понуда у поступку за закључење предметног оквирног споразума.

Дакле, и по схватању апелационог вијећа, тужени орган је законито поступио када је жалбу тужитеља, изјављену против Одлуке о поништењу поступка јавне набавке број: 01-345-Уп-58/17 од 24.03.2017. године „Извођење радова одржавања и заштите магистралних и регионалних путева и објеката на путевима Републике Српске на период од 2016-2010. године", уговорног органа ЈП Путеви РС доо Бања Лука, одбио као неосновану.

Наиме, уговори орган ЈП Путеви Републике Српске д.о.о. Бања Лука је вриједност јавне набавке „Извођење радова одржавања и заштите магистралних и регионалних путева и објеката на путевима у Републици Српској на период од 2016.–2020. године" ЛОТ 3 процијенио на износ од 14.400.000,00 КМ без ПДВ-а, односно 16.848.000,00 КМ са ПДВ-ом, а за које радове је тужитељ – тужитељ као понуђач у својој понуди дао цијену од

15.645.903,36 КМ без ПДВ-а, односно 18.305.706,93 КМ са ПДВ-ом. Дакле, јасно је да је у конкретном случају понуда тужитеља, односно понуђена цијена за радове који су предмет јавне набавке, већа од процијењене вриједности јавне набавке, тачније око 8,65 % већа од процијењене вриједности што ни сам тужитељ не оспорава. С тим у вези, исправна је оцјена уговорног органа, да понуда тужитеља, која је уједно и једина понуда пристигла за Лот 3, није прихватљива с обзиром да понуђене цијене тражених радова знатно премашују планирана средства за наведене лотове појединачно.

Иако се уговорни орган у својим одлукама о поништењу поступка јавне набавке погрешно позвао на тачку д) умјесто тачке е) члана 69. став 2. Закона о јавним набавкама, како то тужитељ захтјевом правилно указује, иста грешка није утицала на правилност његових одлука. Ово из разлога што су наведеним чланом 69. став 2. Закона о јавним набавкама прописани сви случајеви у којима је уговорни орган обавезан да поништи поступак јавне набавке, између осталог тачком д) када ниједна од примљених понуда није прихватљива, и тачком е) када је цијена свих прихватљивих понуда знатно већа од осигураних средстава за предметну набавку. С тим у вези, обзиром да је у конкретном случају цијена понуде тужитеља била знатно већа од осигураних средстава јавне набавке, јасно је да би уговорни орган у сваком случају поништио поступак јавне набавке. Дакле, иако је уговорни орган спорне одлуке о поништењу поступка јавне набавке донио темељем примјене тачке д) умјесто тачке е) која се у конкретном случају имала примијенити, посљедице примјене у оба случаја су исте, а то је поништење предметног поступка јавне набавке, због чега је ирелевантно инсистирање тужитеља на погрешном навођењу тачке примијењеног члана Закона о јавним набавкама.

Због свега наведеног апелационо вијеће сматра да недвојбено произилази да је тужени орган правилно утврдио, које утврђење је прихватило и вијеће за управне спорове, да је у конкретном случају понуђена цијена тужитеља за предметну јавну набавку била знатно већа од процјењене вриједности јавне набавке, из којих разлога су сви приговори тужитеља одбијени као неосновани.

С обзиром на изнијете разлоге, апелационо управно вијеће налази да је побијана пресуда вијећа за управне спорове правилна и законита, а захтјев тужитеља за њено преиспитивање неоснован, па га је одбило примјеном члана 54. став 1. Закона о управним споровима Босне и Херцеговине („Службени гласник БиХ", број: 19/02, 88/07, 83/08 и 74/10).

ПРЕДСЈЕДНИЦА ВИЈЕЋА
С у д и ј а
Весна Трифуновић